

La Yeu de l'Empordà

Any XXXIV.-Època 2.

Figueres, 12 d'agost de 1933

Preu: 15 cts.-N.º 1505

Preus de subscripció:
Península. 2 ptes. trimestre.
Unió Postal 3 " " "

Redacció i Administració: Garcia Hernández, núm. 5
TELÉFON N.º 137
Es publica els dissabtes

Punt de venda i subscripció:
Impremta, Llibreria i Papereria,
Garcia Hernández, 5

Franqueo concertado

Clínica Dental

LL. COLL DE CENDRA
Odontòleg

EXTRACCIONS SENSE DOLOR
MALALTIES DE LA BOCA I DENTS
CONFECCIÓ MODERNA DE TOTA CLASSE
D'APARELLS PROTÈSICS

Consulta de 9 a 1 i de 3 a 7
Casades de Còdol, 15, 1.º, (Rambla)-Tel. 131. B.
FIGUERES

SI NO TENIU ENCARA RADIO... I SI LA TENIU, PERO NO ESTEU SATISFETS...

...i si tot hi éstant-ho, voleu conèixer les darreres novetats, visiteu el nostre establiment.
Som Representants Oficials de **PHILIPS RADIO**, i posem al vostre alçanc:
La garantia i l'organització del distintiu Philips.
La nostra especialització personal el servei dels nostres empleats per aconsellar-vos francament en materia de Radio.

Representant Oficial **PERE BRUNET**
Plaça de Catalunya, número 13 :-: **FIGUERES**

ESTALVI I DINERS...

Usant l'acreditada
"LÀMPARA METAL"
La de més durada.
La de més rendiment.
La de menor cost.
La de més lluminositat

JOSEP MORELL MITJÀ

Instal·lacions d'aigua, gas i electricitat

Venda de l'acreditada **LAMPARA METAL**

Especialitat en la **BOMBA BLOCH**

Monturiol, 20 - FIGUERES

KOLSTER INTERNATIONAL RADIO

BUENO KOLSTER QUE ES CALIDAD
BONITO KOLSTER QUE ES ELEGANCIA
BARATO KOLSTER 7 VALVULAS PTS. 850

AGENTE DE VENTA: **JOSÉ MORELL**
Monturiol, 20 FIGUERES

Vaqueria La Granja Badalló
Propietari: **JOSEP FERRAN**
Aquesta Vaqueria produeix la llet més rica en matèria grassa
Se serveix a domicili
Per encàrrecs: carrer de Sant Antoni—FIGUERES

FIRA DE LEIPZIG, TARDOR 1933
Obertura el 27 d'Agost
Per a informació al **LEIPZIGER MESSANT LEIPZIG**
o al Delegat Honorari per a Catalunya i Aragó
GUILLERMO SCHUL, Muntaner, 180, Telèfon 72505, Barcelona de 3 a 4 tarda

Perxas i Companyia

BANQUERS

Inscrits a la Comissaria de la Banca Privada

COMPTES CORRENTS en moneda nacional i estrangera.
COBRANÇA, descompte i negociació de lletres sobre totes les places d'Espanya i l'estranger.

GIRTS, ordres de pagament, transferències, cartes de crèdit.
IMPOSICIONS a interès en moneda nacional i estrangera, a la vista i a termini.

PRESTECES i CREDITES amb garantia de valors.

CANVI de tota classe de monedes i bitllets.

COMPRA-VENDA DE VALORS.—Subscripcions a emprèstits.

NEGOCIACIÓ, cobrança i descompte de cupons i títols amortitzats.

DIPOSITS en custòdia de títols.

Aigua ORION

AMPOLLARADA

del Balneari TERMES ORION
Prodigiosa aigua «verge»

Formada per síntesi natural en les entranyes de la terra.

acratoterma - radiactiva
la més fluorurada d'Europa

Dipositari a Figueres:
Josep Burgell, Casades de Códol, 15

Auto-GARAGE SPORT

Traslladat al nou local,
carrer 28 DE MAIG, 11

Pupilatges - Reparacions - Accessoris de tota mena

Teléfono n.º 70 FIGUERES

Taller Mecànic de Llorenç Calvet

Carrer Rosselló, núm. 4.-- FIGUERES

Reparació d'automòbils i maquinària en general.

Secció especial de soldadura autògena

soldant-se tota classe de peces com Blocs, carters, culates etc., etc., tant de ferro colat com d'alumini, a preus mòdics.

Representant dels acreditats motors a gasolina i BOMBES ROSARI marca «JACOB», producció nacional, que amb la mínima despesa s'extreu la quantitat major d'aigua.

Fàbrica de

mitges, mitjons, camisetes, pantalons, jerseis, toreres, «refajos», etc., etc., de cotó, llana, fil, seda o estam, de qualitats superiors.

Casa única, en aquesta comarca, que treballa amb maquinària de la més moderna que es coneix.

Confecció esmerada en tots els articles.

Secció especial de gèneres a mida, al preu mínim dels tamanyos corrents.

Fàbrica i Despatx: JOAQUIM VERNIS

Garcia Hernández, 4.—FIGUERES

La higiene a la família!

No hi ha casa, per modesta que siga, en la que no s'hi pugui preparar instantàniament la millor aigua de taula, la millor aigua de règim i la més eficaç de les aigües minerals a flor de naixement. Tots els artritics saben que els

Lithinés del Dr. Gustin

contenen els principis actius dels manantials més anomenats; constitueixen la cura més ràpida a seguir en totes les edats per a evitar el desgast general de l'organisme i curar els malalts de les afeccions dels Ronyons ~ Fetge ~ Bufeta ~ Articulacions. N'hi ha prou amb dissoldre en un litre d'aigua un paquet de Lithinés del Dr. Gustin per a obtenir una aigua mineral deliciosa al paladar, tant si és pura com barrejada amb qualsevol beguda amb les quals es barreja fàcilment i principalment amb el vi, al que dona un gust molt agradable.

DE VENDA PER TOT ARREU

THE ALPINO

El veritable antisèptic dels budells
Curació ràpida del Tifus, Verola, Restrenyiment habitual, etc.

Demaneu-lo a les Farmàcies i Centres d'Específics

Dipòsit General: J. URIACH i C.ª, S. A.
BRUCH, 49 BARCELONA

IOGURT FERRAN

Llet de fàcil digestió
indicada per als que sofreixen
de l'Estómag i Ventrell

VI FERRAN

Yodo tànic fosfatat
Tònic reconstituent
i depuratiu

Garantia de bon despatx
DIPÓSIT DE BRAGUERS
Capil·lar Ferran Tònic i regenerador del cabell
Callicida Ferran Cura ulls de poll i durícies

“RADIOLA”

RADIO-RECEPTORS
RADIO-FONÓGRAFS
ALTAVEUS
PICK-UPS

Els aparells més perfectes són els de la
Radio Corporation of America

La màxima selectivitat i sintonització.
Models per a particulars, cassinos i teatres.

Vendes al comptat i a plaços
Exposició: Casa LLUIS GIFRE

FIGUERES, Monturiol, 7

Teléfono 78.

"La Veu de l'Empordà" denunciada

La premsa barcelonina, en les noves de Girona, ha publicat la notícia de que el Sr. Governador D. Lluís Prunés ha framés al fiscal el darrer número de LA VEU DE L'EMPORDÀ per si troba quelcom punible en l'article titolat «En plena dictadura».

La sorpresa que aquesta notícia haurà causat a tots els amics i lectors del nostre setmanari, fou també la nostra sorpresa. Hem llegit i rellegit l'article esmentat i res hem trobat en ell que no hagin dit una i cent vegades periòdics de totes les ideologies i fins de ben marcada significació republicana. Per això creiem fermament que si és veritat la framesa del número al fiscal, aquest honorable funcionari no trobarà matèria punible en ell, car és l'expressió sincera d'un sentiment extensíssim en l'opinió pública que rebuïa certs procediments emprats amb la mateixa energia amb que ho feren amb els de la dictadura de Primo de Rivera.

Per altra part, és ben evident la conducta de LA VEU DE L'EMPORDÀ, moguda per un imperatiu categòric de consciència, amb relació amb el poder constituït. No és a casa nostra on han de cercar-se els elements dissolvents. Gràcies a Déu sabem no hipotecar la nostra independència, però també sabem mantenir la nostra integritat cristiana i catalana.

Es per tot això que esperem confiadament en la justícia fiscal, cas de que seguís avant la estranya denúncia.

LA REDACCIÓ.

Ens digueren a tota hora que República volia dir llibertat per a tots i per a tothom en el desenvolupament de llurs legítimes activitats i conviccions.

Però mentre les campanes restin lligades per un úkase municipal i els enterraments catòlics hagin d'ésser celebrats sense el rite propi i el Sant Viàtic no pugui sortir al carrer, els fets seran més forts que tots els auguris, demostrant que per damunt de la rectitud i la justícia, mana més la rancúnia i l'esperit de «tràgala».
I això ni és ni serà mai la República.

Els estralls del socialisme

El socialisme, en relació amb la riquesa pública, es pot caracteritzar així: un sistema per a repartir la riquesa, però no per a produir-ne. La mania distributiva és l'única del socialisme en tots els seus rams i dins totes les seves escoles. El que, en canvi, no diu mai el socialisme —i si ho diu és en termes molt imprecisos—és com cal produir la riquesa, per a després repartir-la equitativament i amb justícia.

El socialisme, així, ens ha fet sempre l'efecte d'un hereu disbauxat que troba un bon capital acumulat pel treball dels seus pares i avis, que resta satisfet amb ell, i que no es preocupa d'augmentar-lo ni tan sols de conservar-lo; únicament de distribuir-lo.

El socialisme, en les nostres societats, ha posat un filet d'ambició en moltes ànimes respecte a la riquesa produïda pels esforços del sistema econòmic predominant fins avui en el món—sistema de la propietat privada, de la lliure iniciativa i del capital;—els ha fet veure com aquesta riquesa, ja produïda, no pot ésser acumulada i ha d'ésser repartida, i prou. I han vingut els teoritzants a dir-nos com calia repartir la riquesa, ja amb disposicions legals *ad hoc*, ja amb mides indirectes com l'impost, etc. El que mai no ens ha dit el socialisme és com cal anar a produir aquella riquesa i augmentar-la.

Heus ací, doncs, també la característica de l'Estat socialista, tal i com el patim a Espanya, per més que diguin el contrari els governants actuals: molt afany per a reduir jornades de treball, per a augmentar salaris, per a crear càrrecs burocràtics amb els seus corresponents, per a fer passar el Ministeri de Treball del milió i mig del Pressupost als setanta milions i escaig en tretze anys, però cap afany per a favorir la producció i cercar noves fonts de riquesa. Ara mateix, aquí teniu l'exemple del ram de construcció, a Barcelona. Augmentar jornals, reduir la jornada de les quaranta vuit a les quaranta quatre hores setmanals; però ¿i com remeiar la crisi d'aquest ram de la producció fent que no manquin obres per a treballar, que no manquin empreses per a portar a cap, que la construcció, en un mot, sigui profitosa per als propietaris de les obres i per als seus constructors? En tot això el socialisme governant no hi ha pensat ni té capacitat per a resoldre-hi res.

El socialisme, doncs, representa en les nostres societats el paper d'*hereu escampa*, patrocinant solucions—justes en alguns casos, és cert—però no cercant solucions per a fer créixer el patrimoni de la riquesa col·lectiva ni per a fer, almenys, que aquesta no disminueixi.

I per això ha arribat un moment en què, en tots els pobles, el socialisme ha compromès la vida econòmica del país i ha hagut d'ésser foragitat del seu govern. Els casos d'Anglaterra, d'Alemanya, d'Itàlia, d'Àustria no representen altra cosa. Ha desorganitzat la producció, ha fet disminuir enormement la riquesa, però no s'ha preocupat gens ni mica d'altres problemes.

I per aquesta raó els socialistes han hagut d'ésser foragitats, com ho hauran d'ésser a Espanya si encara el nostre país té instint de conservació suficient per a assolir-ho i veure-hi clar en aquest punt.

C. S.

COMUNISME

Què és el Bolxevisme?

XII

«Va — se m'ha dit, — tu també et deixes portar per la mania del bolxevisme? Tots els periodistes n'han fet el seu plat del dia. Uns, els extremistes d'esquerra, ens proposen Rússia com l'exemple del progrés i de la llibertat; altres, els de la banda oposada ens la pinten com el monstre de set caps que ve a devorar el món.»

Davant aquestes insinuacions no ens fem ressó ni d'un costat ni de l'altre. Volem, si, descriure la veritat nua dels esdeveniments de Rússia, el país desgraciat, la funesta U. R. S. S. R.

Sota els plecs de la bandera roja, de la falç i del martell, «símbol del treball i prosperitat que a Rússia són una blasfèmia i que deurién ésser canviats per el fuet de l'esclavatge», com diu un destacat propagandista, s'ha desenvolupat el programa soviètic. Quin és aquest programa? «Una dècima part de proletaris comunistes, escriu Panait Estrait, desconeixen el que passa a Rússia, del contrari tots li girarien l'esquena» (1). Aquesta és la resposta que de primer antuvi donen tots els estudiosos sense prejudicis.

Per poc que ens endinsem a Rússia, hi trobarem els fruits: desordre, ruïna econòmica, sang, odi. Roig el cor, roig el pa, roja la terra, roja la fàbrica. Sols la sang pot definir la *Konsomol* i l'exèrcit soviètic.

La doctrina bolxevista nasqué en el *Manifest* que Marx i Engels llençaren al poble obrer l'any 1848. El punt d'arrel el qual ha bastit tot l'edifici revolucionari és aquella falòrnia tant pregonada a casa nostra per la demagogia imperant: «Els capitalistes, embriacs de plaer, viuen a cor que vols i

cor que desitges, mentre els obrers sota el jou del treball, única font de riquesa, viuen en l'opressió més brutal». I així per acabar amb les injustícies no vol altre camí que l'odi que tot ho arrassa.

Guerra implacable a la burgesial. Aquest és el seu crit de guerra. S'ha d'enrunar l'estat capitalista i en el seu lloc entronitzar el proletariat. Amb l'odi i la pólvora la nació restarà transformada. No volen conquerir el poble amb la força convincent de la raó, sinó amb la raó aclaparadora de la força. «Res de règim parlamentari que és una destrala burgesa, el món ha de regir-se per consells de soviets o grups de soldats, obrers i camperols. Que no entenguin de qüestions socials i econòmiques, ni sàpiguen escriure, no hi fa res; el tot està en que vulguin manegar l'arma i sentin el bull de la sang que odia. Les fonts de producció, la riquesa industrial i territorial no tenen altre amo que l'Estat. La premsa i la instrucció, bo i proclamada la llibertat, són endogalades per l'Estat; hom escriu ço que ell mana i ensenya una sola doctrina, la soviètica.

La moral marxista no és una religió severa, un principi immutable, sinó que depén dels fets. Hom ha de seguir la materialitat de les coses. «Necessites una aixada, un bou o una carreta? pren-ho que és teu.» La vida de cràpula, el plaer, el crim: això és religió soviètica. Viure sense fre, sense norma: això és religió. En una paraula, tota la doctrina soviètica és revolució, capgirament de l'ordre.

I, ¿on van amb aquesta revolució? Ells diuen al paradís, al benestar de l'obrer. Nosaltres, però, atenent-nos als fets, diem: a la misèria a l'abim, al caos.

¿Qui té raó? Seguiu llegint aquestes pàgines i de segur que, com jo, abominareu de les utopies del bolxevisme.

X.

El gos davant de l'home

Cuvier va dir que el gos és la conquesta més notable, la més completa i la més útil que ha fet l'home. El gos pertany enterament al seu amo, es conforma amb les seves necessitats, el coneix, el defensa i li és fidel fins a la mort. I fixem-nos, que no és el temor ni la necessitat el que el porta a obrar d'aquesta manera sinó l'amor i l'afecte.

Per què doncs en el nostre segle hem de presenciar el trist espectacle de que uns homes manats per l'Autoritat i armats d'unes porres de ferro poc adequades als nostres dies, i que per tota escomesa d'una descàrrega obren el cap d'aquella pobre bestiola model de respecte, i subordinació?

Analitzem els estralls que pot produir un gos rabios i hem de confessar que val més matar a tots els gossos d'un país que no pas una sola criatura.

Conforme, però... perquè matar-los tot seguit?... Per quina raó no poden guardar-se els gossos uns dies, en dipòsit a fi de que

el seu amo pugui anar a retirar al seu bon amic, pagant com és natural la penyora que se li digni, per grossa que sigui?

Horroritza, al caçador, amic dels gossos, —com ho és el qui aquestes ratlles sotasigna—el recordar la negror que podria crear el drama, si un dia ens trobéssim, que el nostre ben documentat gos, fent-se passar el collar pel cap, i deixant cadena, collar i placa, s'escapés al carrer, i en sortir l'amo esverat, a la recerca del company fidel, arribés al precís moment en què aquells de la porra de ferro, li han donat ja uns cops mortals, mentre que la innocent bestiola es tomba a terra vermell de sang. Quin acabament podria tenir aquest acte tan violentíssim? No ho sabem. I val més pel bé de tots que això no arribi.

L'Autoritat continua tinguent la paraula.

JOAN SALA I DALMAU.

Mares: Envieu vostres fills al Casal d'Estiu

(1) Rússia al desnudo.

De Figueres a Roma per carretera

III

La primera dispersió i... la tercera panna — Per tots els camins es va a Roma. — La visita de la Ciutat Eterna. — A la Casa del Pare.

Sortim de Rapallo, niu encantat en el qual Mare Natura i Oncle Enginy han vessat llurs predileccions. A La Spezia, el gran port de què amb raó s'ufana la nova Itàlia, teniem preparat el dinar al bellíssim Hotel «Royal Croce di Malta», ben a la vora del mar. Allí havíem de dispersar-nos: els inscrits al Viatge directe havien de sojornar a Siena; els altres, després de la visita a Pisa, devien fer nit a Grosseto, a l'acollidor «Hotel Bastiani», on ens tenien preparada l'assistència a la representació de «Il Trovatore» donada aquella nit pel «Carro de Tèspis Itrico» amb artistes de l'Opera de Roma i de la Scala de Milà. Si, si; l'home proposa i Déu disposa i es veu que aquella vesprada havia disposat que l'afectuos Cav. Alfred Bastiani es quedés sense poder osequiar els seus hostes d'Espanya i els artistes lírics es quedessin sense els nostres aplaudiments. Veureu com va ésser:

Ja hem dit que els valencians havien substituït a Niça el seu cotxe per un magnífic «Saurer» de la Companyia del Littoral. Aquest «Saurer» filava i filava, sense que li diguéssin res les costes del Gracco, ni les pujades tancades de Sestri Levante. Però, en arribar a les vistes de Carrodano, poblet situat a 33 quilòmetres de La Spezia, un xup, xup denotador posà la pell de gallina al xòfer — un simpàtic italià, anomenat també Carlo com el nostre Trémols, antic actor de cinema — i al jove valencià senyor Sancho qui entén en coses de motors. Carlo baixa amant, descapota i... mirant me desolat em diu: «Tenim una biela fosa. Caldria avisar que ens vinguin a cercar els companys i d'aquí tres o quatre hores jo faré cap a La Spezia». Alabat sigui Déu!... *Obra y van... tres.* Cap al telèfon del poble falta gent i avisar al llest Miquellet que amb el seu impertèrrit «Minerva» vingui a cercar els empantanegats. Mentretant els valencians emplen la taberna del poble de Carrodano i fan net de totes les gasseoses existents. Sentats a la sombra i contant històries que el P. Urbano no acaba mai, passem les dues hores que tarda en apareixer pel revol el nostre salvador en forma de «Minerva» i, acomodats en ell, filem cap a La Spezia on ens espera el dinar, mentre els dos Carlo queden fent l'operació al «Saurer» malat.

Aquesta es prolonga més del que el metge havia dit, per ço que ens posem en contacte amb el Garatge «Lancia» de La Spezia el qual ens disposa un autocar elegantíssim que ens portarà cap Roma. Resultat: que les dues hores que hem perdut a Carrodano, més la de La Spezia, més la que no ens volem deixar perdre a Pisa, per admirar el bellíssim Duomo i el Babtisteri i, sobretot, la célebre Torre Inclinada, fa que arribem a Grosseto a misses dites guanyant, un sopar estupefact de ben servit però perdent l'assistència a la representació del «Carro de Tèspis Itrico».

L'endemà, sense cap contratemps i a través de la plana carretera que uneix Grosseto a Roma, passant per Civitavecchia, ens en anem cap al terme del nostre viatge arribant a l'Hotel Minerva de la plaça de idem, al punt de dinar. Allí rebem notícies dels germans separats, els quals es mostren encantats del seu sojorn a Siena i del tracte que han rebut a l'Hotel Continental, però no del que els ha donat el de Viterbo, el qual els ha obsequiat amb un dinar de vigília i... dejuni. Han trobat el trajecte bellíssim, sobretot la part del Llac de Bolsena, però carreteres en molt mal estat i amb fortes pendents que fins ha obligat, una d'elles, a desallotjar el cotxe per uns minuts.

A Roma ens retrobem, encara que en diferent Hotel. Ells, al «Milano» de la plaça Montecitorio; nosaltres, com ja he dit, al «Minerva»; Hotel per a nosaltres ben conegut que trobem plenissim de gent, com tots els de Roma. Les multituds no paren d'arribar a la Ciutat Eterna, cridats per la veu amorosa del Pare que invita a guanyar les gràcies extraordinàries de l'Any Sant de la Redempció. Allí en congreguem de tota llengua i nació, agermanats per l'ideal de la Fe i juntats per la professió d'unes mateixes creences. No és el meu objecte de narrador posar-me trascendental, però la visió de Roma en aquestes circumstàncies parla al més fred de la força immensa del Catolicisme i del seu Pontificat.

En els respectius cotxes i acompanyats per l'intel·ligent guiatge del Professor senyor Lamberto Lelli, bon amic de llargs anys del nostre Poment, emprenem la visita dels monuments romans. El Capitoli, el Colissen, l'Arc de Constantí, la Via de l'Impero, Scala Sancta, Basiliques, Museus, Pedres i llocs unguits per la sang dels màrtirs i per tradicions milenàries, tot desfila davant dels ulls encuriosits i emocionats dels romans qui no saben despendir-se dels diferents indrets que seigneix la caravana. Les Catacumbes, particularment, els immensos corredors subterrànics on els cristians dels tres primers segles feien llur vida i dormien després de morts pel Crist, han estat vistades en devota processó i han amarat d'espiritualitat i confort les nostres ànimes.

Les visites jubilars a les quatre basíliques papals — Sant Pere, Sant Joan, Sant Pau i Santa Maria la Major — han estat portades a cap col·lectivament, dirigint les pregàries el P. Lluís Urbano. Aquella munió d'espanyols, en mig de la multitud de tots indrets que ocupava les basíliques, ha donat mostres de la seva pietat i del seu fervor.

Les circumstàncies han afavorit el nostre pelegrinatge; la festa de Sant Pere, majestuosament cantada per la capella sèxtina sota la direcció de Mns. Respighi; les vespres solemniales de la tarda, celebrades amb la magnificència de la més sumptuosa de les Basíliques, han estat un bon atractiu per als nostres romans. Durant l'ofici, mossèn Clota s'embadalia i els ulls mig aclucats semblava que somniava. I ho feia de bo de bo: somniava amb la Parroquia llunyana,

on a aquella mateixa hora la capella de que forma part, muntada pel zel artístic de mossèn Albert també devia desgranar les harmonies de la missa cantada a llaor del Patró figuerenc... I amb aquella «Schola gregoriana» que amant a les disposicions de l'Església, ells i elles, també interpreten amb sentiment de pietat les lloances de les parts variants gregorians...

La diada clou va constituir la festa de Sant Pau. Al matí el Papa efectua la visita a la Basílica de l'Apòstol de les Gents, en mig de les aclamacions de la gentada a la que beneix des de la imponent «Sedia gestatoria». I a la tarda, el Pontífex vellet, al qual no ha retut la calor ni les recepcions inacabables d'aquest Any Sant, ni les fatigues del pontifical del matí, ens ha anunciat la recepció dedicada al nostre pelegrinatge... A les 7 de la tarda, endimientats ells, mudades amb tota severitat no exenta d'elegància, elles, pugem adelerats les escales règies que ens porten a la Sala Ducal on ha de tenir lloc la recepció. Ens comptem i ens trobem 125, car a nosaltres s'han afegit alguns espanyols que — com la gentil parella Viñas-Cristina que es troba a Roma en viatge de noces — ens han demanat per formar part del nostre conjunt.

Amb mitja hora de retard que imposa una entrevista tinguda per Pius XI amb Von Papen, el vice-canceller alemany, es presenta el Papa en mig dels seus fills vinguts d'Espanya. Tothom cau de genolls i un aplaudiment entusiasta seguit d'aclamacions sens fi saluda l'aparició de la blanca silueta al marc de la porta que guarden el guardies nobles i flanquegen els violats uniformes dels zuavos. Amb el Pontífex entren els dos monsenyors, vestits de morat, que l'acompanyen. Ens pregunta pel viatge realitzat, per les condicions de l'autocar com a mitjà de locomoció, per les incidències del trajecte i per l'itinerari a acomplir. Ens felicita de l'empresa portada a cap i té un record per la nostra vinguda del setembre passat — els intrèpits autocaristes figuerencs, que deia Monsenyor Caccia Duominioni — quan celebrarem les Noces d'Argent de la nostra entitat.

Ha passat davant de cada u donant a besar la seva mà unguida i, després, sentat al tron, comença la seva salutació afectuosa, paternal, verdadera homilia en la qual glossa la festa del dia i la situació de l'Església a Espanya. I el Papa va entusiasmant-se parlant de la prompte redempció de la Patria i, malgrat la fatiga de una jornada tan plena, passa el quart i passa la mitja hora i la veu augusta, afalagadora del Pontífex Suprem va ressonant a les oïdes i als cors dels presents, fent humitejar els ulls amb llàgrimes dolces d'emoció i d'entusiasme... Després, Mons. Blay del Col·legi Espanyol de Roma, tradueix el conceptes papals, que tothom havia entès en la parla original italiana. I sortim del Vaticà, ple el cor de consolació i comentant engratsats l'èxit del pelegrinatge del Poment al qual el Papa ha atorgat en tan alt grau les seves preferències, tal com al dia següent esmentava l'òrgan vaticà «L'Osservatore Romano» en llarga ressenya en lloc preferent de la primera pàgina.

Sortirem de Roma. Però en els ulls del cor i en les oïdes de l'ànima, continuarà la visió i el ressó d'aquella recepció augustíssima del dia de Sant Pau en la Casa del Pare...

Mossèn AGUSTÍ BURGAS.

Notes de Lladó

A la pietosa memòria del Lladó i a tot ser-ho, Mossèn Paulí de Batlle.

Coneixeu Lladó?

Jo creia conèixer-lo. Jo no el coneixia encara! Tant de bell nou i tants de novells encaires, a qual més ullprenedor, em mostra a cada tombant de la passa i de l'hora.

Car Lladó és riquíssimament inenombrible. No s'hi revela, però, a qualsevol. Reserva la flor dels seus secrets d'encantària per l'esbalaïment amorosívol, devot, dels amics predilectes.

El comú dels passavolants, més que ferits, tocats a flor de pell, de passió arqueològica, no se n'emporta de Lladó més que la visió augusta i inesborrable de Santa Maria. Verament que una tal meravella constitueix ella sola la més preuada de les conquestes estètiques.

Hi ha pasta per deixar-vos-hi de pedra extasiada pels segles dels segles. Contemplant-ne la prestigiosíssima façana, hom assisteix a l'espectacle únic de veure com la pedra ordinària se converteix en mans de la llum, per virtut de divinal alquímia, en or de bresca i en massa de gemmes irisades.

El sol hi troba a cada petó centenars de pedres filosofals.

Oh! i si l'espectador és un mallorquí, aleshores a l'encanteri dels ulls, Santa Maria li afegirà una certa delícia de mel a la boca. Car les pedres de la façana jo no sé quines tonalitats de pasta fullada i d'enseïmada prenen, que, en bona fe, hi clavarien la dent amb llarga llamineria.

Una semblant pruja de mossec encisat sols ens l'ha encomanada la vista de Tolosa: L'afogada Tolosa d'aquell Capitoli i d'aquell Sant «Sadurní» color de magrana oberta, a gra de robí per rajol.

Breu: Que Lladó no tingnés més que a Santa Maria i ja fóra una de les més destacades capitals de l'esperit estètic.

Però... i l'enorme bloc de poixança majestuosa del seu Sant Felip?

Hi ha que veure!! Hi ha que veure!! sobretot des de l'eixida il·luminada i contemplativa de ca en Batlle una Santa nit de lluna plena... Quina cosa més imponent, més noblement imperiosa!

Hom s'explica a les clares el fet de que Marian Llaveneres no pogués prescindir-ne en ses teles de genial intuitiu, que s'hi fes amb inspirada ràbia, de la mateixa faiso que l'impressionista Manet devorava a tota hora i saó l'incendi petrificat que és la catedral gòtica de Reims.

Treien Sant Felip de Lladó i cometren la més sacrílega de les decapitacions.

La seva solemnitat, però, sap somriure. I és que domina un conca d'ortes i de corriols que els festeigs dominicals fressen amb lenta i mig adormida passa. Més d'un ramell de mores negres ja hi entrelluquen blancs nuviatges i candidíssims bateigs per venir.

Sí. Sant Felip sab somriure... Es tot?

Es el començ tan sols. Caldria insinuar ací, en espera de cantar-los amb la boca del cor, més d'un parell de Lladós inèdits.

El Lladó anèmic (flor de facècia i de treball joíós) i el Lladó de les Masies vora voreta el Manol.

Toquem el pur prodigi poètic. M'hi cremo. Deixen-m'hi per ara, cremar, cremar en meravellós silenci.

Oh aqueixes masies!

Mossèn BARTOMEU BARCELÓ.

Lladó.

Aigua i sol

Vora la mar.

Vivim en ple regne de calor — i quina calor, Déu meu!

Què té d'estrany, doncs, que les platges, seguint el ritme de la temperatura veegin la seva concurrència augmentada, encara, del nombre que normalment són llurs assidus visitants.

Si viviu a ciutat, principalment, entafortat en un carrer estret, de curts horitzons fins a la casa de l'altre costat, quina mena de dolça voluptuositat, que us fa respirar ben amplemment, no sentireu en obrir de lluny, des del vagó del tren o des de l'auto volador, la ratlla blava de la mar atraient, enflocada ça i enllà de randes d'escuma que es desfan amb recança per la vida que és tan curial Tan curta, que la vida i la mort es confonen quasi en un mateix instant. Però que per als ulls insaciabls d'horitzons infinits, més que de morir donen la sensació d'un joguineia lleuger, talment com si es capbussessin per sortir alegrement més enllà una altra vegada i una altra, com la nota més vistosa de la simfonia de colors.

I quan ja els vostres peus trepitjen freturosos l'arena, tan estimada de la mar que per demostrar-li mai no para de besar-la; mentre els ulls s'estasien davant l'amplitud de l'horitzó infinit, i tots els sentits avivats copsen l'encís d'aquella sonata de llum, de remors i de color, una nota discordant ve a interrompre l'harmonia de bon gust que la naturalesa executa meravellosament.

Tan tost els ulls deixen d'esguardar la mar per fixar-se amb detenció en el vrolament de la gent que en el sorral de la platja estan assolellant-se, una nota desagradable per a tot esperit amant de la veritable distinció, ateny l'esguard que comprova en la nuesa de tants banyistes una manca de bon gust imperdonable en l'exhibició descarada, xabacana de tanta carn.

I el mateix els homes que les dones, més apropats o més allunyats del tipus de l'esclat clàssica, en una competència d'exhibicionisme a ultrança fan el possible per batre el rècord de l'ordinària i de l'imprudència.

Allà veureu la donzella en competència amb la dama, que amb una absència lamentable de pudor i de vergonya sembla sentir la complaença de què res no quedi ignorat; aquella mateixa donzella i aquella mateixa dama que es sulfurarien de mala manera, segurament, si posaven en dubte la seva decència o tinguessin la pretensió absurda, en altres circumstàncies, de demanar un «favor» infinitament més insignificant.

Es gràcies — gràcies o vergonyós! — considerar el grau de lògica i de sentit comú de mant marit i mant promès que sofririen un atac de nervis o una indignació indescriptible si la seva respectiva muller o promesa, en circumstàncies normals, es permetia dialogar en un pla de simpatia

amical segons amb qui, i en canvi, amb tanta satisfacció o estoïcisme prengui part com a comparsa en l'exhibició atractiva de la mínima expressió d'uns vestits de bany incitants, que potser ell alegrement haurà ajudat a escollir...

KREUZER.

Els redemptors agrícoles i el tractat comercial amb l'Uruguai

No em va causar sorpresa, n'hi vaig donar importància, a la gazetilla que publicà LA VEU DE L'EMPORDÀ, en pro del tractat comercial amb l'Uruguai, per creure que es tractava senzillament d'haver estat sorpresa la bona fe de la redacció i que l'assumpte, no tenia altra importància que la de reproduir allò que algú més havia dit o publicat, creguts que així treballaven en profit dels interessos generals de la Comarca.

Després de llegits els articles publicats referents al tractat, per els amics senyors Sabater i Batlle, em crec obligat com agricultor i membre del Sindicat Oleícola Garrotxa-Empordà, i també per ésser aquest adherit a la U. S. A. de Catalunya, membre d'aquest organisme, a prendre part en l'assumpte per desfer alguns errors, que de deixar-los passar així es podrien creure els agricultors mal informats de que en lloc d'errors són veritats.

Primer de tot faig constar la meua adhesió i per consegüent sotasigno tot quan exposa i defensa en el seu article el senyor Sabater, per passar desseguida a desfer els arguments amb els quals preté justificar la seva posició en pro del tractat el Sr. Batlle.

Es veritat, que en una assemblea d'un organisme que es diu representant dels interessos agrícoles, s'acordà dirigir-se al govern en pro de la ratificació del tractat, però això, però nosaltres agricultors que portem les mans calloses de les lluites en pro dels interessos agrícoles, que hem assistit en assemblees en que s'han enfrontat precisament els caps dirigents d'uns i altres organismes i hem pogut precisar amb claretat la situació de cada u, que hem tingut de defensar altres voltes escomeses de tanta o més envergadura que aqueixa, per tal de fer que surés la veritat per damunt la falsetat que es propagava i que si tenia alguna força, o millor dit gran força i s'obria fàcilment camí entre els snops, com passava per exemple quan es pretenia justificar la necessitat de donar lliure entrada al morenc de l'Argentina en perjudici dels cerealistes espanyols, no era precisament per la part de raó que poguéssin tenir, però sí, per la quantitat de pessetes de que disposaven les cases comercials interessades en l'importació, sens tenir per a res en compte els interessos nacionals, i si sols el negoci que per a ells representava.

De defensors dels agricultors mai n'han faltat, ai! m'equivocava, volia dir el contrari, de defensors dels interessos agrícoles veritat quasi mai n'hi han hagut, el que ha passat sempre ha estat el que acabem de delatar passava en l'afer del morenc, o bé, que uns senyors que han pretingut escalar a nns llocs en els quals no moguent-se de les esferes de les seves activitats mai no haurien pogut assolir per ésser ja totes les places ocupades per individus de més provada competència, han anat a usurpar la bona fe d'aquella pobre gent, que considerant-se desemperats de tothom han cregut trobarien el seu Mesies, si ajudaven a aquells, que al jutjar per les apariències tan generosament, tan espontàniament i fins i tot amb aparent abnegació, es brindaven per a deslluir-los d'aquell estat d'abandó, indiferència i incomprendió, en que vivien.

Els propagandistes del tractat no crec s'hagin pres la molèstia de passar els ulls per les estadístiques d'exportació d'oli de casa nostra envers la nació de referència, d'haver-ho fet, s'haurien donat compte de la poca importància que té per a nosaltres aquell mercat d'oli per servir de recompensa al gran dany que s'infingeix a la nostra ramaderia.

Despullant-me de tot apassionament polític i personal faig constar la meua enèrgica protesta a la ratificació del tractat i reconec en les campanyes i tot quan s'ha fet fins avui en pro del mateix un viu interès no de servir els interessos agrícoles del país, sinó la defensa d'interessos que no s'atreveixen a confessar i per assolir-los els encobreixen amb el nom fals de proteccionisme agrícola.

I per acabar i a fi de no fer-me més pesat deixo moltes altres raons que justificarien el perquè sóc contrari a la ratificació del tractat amb l'Uruguai, però que si és neces-

sari ho faré en altres articles tot preguntant a la vegada a l'amic Batlle que deixi aquest camí espinós, tortuós i d'intrigues en que s'endinse per tal de justificar la seva posició, car de continuar per aquest camí crec hi sortiria perdent precisament totes aquelles finalitats que l'han induït al mateix i seria deplorable que per un excés de sensibilitat o amor propi s'emprengués una lluita que pogués ésser perjudicial a allò que precisament preté recolzar.

JOSEP CARBÓ.

N. de la R.—Amb gust reproduïm el precedent article de l'amic Carbó, al qui reconeixem una autoritat indiscutible en agricultura. Fins ens inclinem a reconèixer la raó que l'assisteix. Lo que no volem creure és en la mala fe almenys de molts defensors del tractat esmentat.

NOTICIES

El genial president del Parlament català i diputat per aquestes comarques en lloc del senyor Noguer i Comet—quin honor per a l'Esquerra empordanesa—ha tingut la gran pensada de proposar a l'Ajuntament de Barcelona, del qual és conceller, que fos demanat al govern central la incautació dels col·legis bastits pels religiosos a fi d'instal·lar-hi les escoles laïques de moderna creació.

El senyor Casanoves que faria millor de dedicar les seves excel·lents iniciatives a l'endegament de la hisenda municipal barcelonina i al gran problema de l'ordre públic que arruïna la formosa ciutat, cap i casal de Catalunya, es veu que dedica totes les activitats del seu magi a qüestions de la grandesa moral i política de les nacionalitzacions, tal com es feu amb els edificis dels jesuïtes.

La llàstima és que el ministre sectari d'Instrucció d'Espanya ha tirat una galleda d'aigua freda damunt del Danton barceloní en afirmar que ni la Constitució ni cap llei permet aquesta expropiació iniqua. Ho sentim pel nostre diputat.

Campanya

Pro-Representació Proporcional

Vots obtinguts pels partits que NO VOLEN la Representació Proporcional (Esquerra i U. S. C.) 223.941.

Vots obtinguts pels partits que VOLEN la Representació Proporcional (Unió Democràtica de Catalunya, Acció Catalana Republicana, Lliga Catalana, Radicals, Tradicionalistes, Comunistes, Dreta de Catalunya, Federals, Separatistes Aliança d'Esquerra), 252.297.

La majoria del poble de Catalunya demana la REPRESENTACIO PROPORCIONAL.

Per a llogar

Primer pis cèntric amb aigua viva, gas, quarto de bany, escala independent i terrat solament per al primer pis, per a rentar i estendre.

Donarà raó En Joan Puxan, Eres de Vila, 32, Figueres.

Penya Tramuntana té anunciades dues excursions a Núria els dies 27 i 29 del corrent, la segona en dia de treball a petició d'alguns socis que no els és possible sortir en dies festius. L'hora de sortida serà a un quart de cinc poguent visitar Sant Joan de les Abadesses, Ripoll i Olot. El Preu és de 19'50 pessetes comprés auto, funicular i propines.

Per a vendre

Casa, horta i quadres, situades al carrer de Rec d'Arnau. Raó, casa Eusebi Vidal, carrer Prat de la Riba, n.º 22, bis, segon, primera.

El diumenge dia 27 del present mes, es celebrarà al poble de L'Escala, vora les cèlebres ruïnes d'Empúries, una representació de Teatre de la naturalesa. En un escenari tan esplèndid i adient com el del Golf de Roses, s'hi representarà per valuosos i aplaudits elements, l'òpera «Marina». Hom està preparant una esplanada en la qual hi podran cabre sis mil persones. Per a aquesta festa, que es pot qualificar d'esdeveniment, diverses entitats de Barcelona preparen viatges extraordinaris en autòmibus. Tot fa esperar que «Marina» a Empúries serà quelcom excepcional.

Dijous vinent passarà per la nostra ciutat l'Expedició organitzada pel Foment de Peregrinacions que visitarà Suïssa i acudirà per setena vegada al grandios Santuari d'Einsiedeln, on és venerada la miraculosa imatge de la Mare de Déu de les Ermites. Aquest viatge també s'efectuarà en el magnífic Pullman «Hispano» de la Casa Gregori que tan excel·lent resultat donà en la passada Visita Jubilar a Roma. Aquesta expedició estarà de retorn a Figueres el dia 1 de setembre.

El dia 3 del proper mes sortirà de Barcelona la II Visita Jubilar a Roma, de la qual ja fa dies que han quedat esgotades les places, ço que demostra el crèdit de que arreu d'Espanya gaudeix l'entitat figuerenca. En ambdues organitzacions figuren inscrits de Figueres als quals, com a tots els demés inscrits, desitgem felicíssim viatge a través d'Europa.

La Subdirecció de «L'UNION», Companyia de Segurs contra Incendis, Accidents i Riscs diversos, desitja Agents en alguns pobles d'aquest partit. Dirigir-se a D. Lluís Gifre, Monturiol, 7, Figueres, Telèfon 78.

Durant els primers dies d'aquesta setmana ha continuat al Laboratori Municipal la vacunació dels gossos contra la ràbia, disposada pel Departament de Sanitat de la Generalitat. Els pobres «quissos» s'han subjectat pacientment a l'operació, que han portat a cap amb tota cura els veterinaris municipals. Es de suposar que des d'ara, finirà l'encarnissada persecució de que han estat objecte els gossos figuerencs.

S'admeten subscripcions en aquesta Impremta.

A Castelló va ocórrer ahir un lamentable epileg de les festes de Sant Llorenç celebrades amb gran solemnitat i concurrència. Un jove de 18 anys va anar a les 11 del matí a prendre un bany a la Muga, després d'haver esmorzat segons sembla i d'haver estat exposat llargà estona als raigs del sol abrasador. En ésser a l'aigua, tingué un atac, essent ja mort quan poguéren retilar-lo. Descansi en pau i rebí la seva família el nostre condol.

El comitè diocesà de la Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes ha anunciat per a la setmana compresa entre el 25 i 30 de setembre el pelegrinatge de Tardor, d'acord amb els demés bisbats de Catalunya i Mallorca. Els gironins aniran també en autocars, passant a la anada per Carcassona i Tolosa i a la tornada per Foix i Quillan. També hi haurà un viatge circular fins a Baiona, Biarritz i San Sebastián.

«Penya Tramuntana» serà l'encarregada dels vehicles empordanesos. Des d'ara pot formalitzar-se la inscripció als llocs acostumats.

Ymbert, Sastre

Trajos de llana, fil, vellut i blau de mecànic. Especialitat en equips de quota. Preus econòmics. Carrer de la Rutlla, núm. 3, Figueres.

Segueixen per molt bon camí els treballs encaminats a la formació d'un Patronat de Turisme empordanès, destinat a endegar la correntia de visitants en forma que donguin utilitat moral i material a Figueres i a la seva contrada. No cal pas dir que LA VEU DE L'EMPORDÀ es posa incondicionalment a les ordres d'una entitat que tan positius resultats està destinada a redituar en tots els ordres.

El fins ara Comissari interí de la Generalitat de Catalunya de la circumscripció de Girona, Sr. Puig Pujades, a l'ésser confirmat definitivament en el càrrec, ha adreçat una vibrant al·locució a tots els ciutadans de les comarques gironines oferint-se en tot el que d'ell depengui per a complaure'ls i servir-los a tots, sense distinció, amb imparcialitat i justícia, a l'ensems que demanant-los-hi l'ajut moral per a realitzar millor son comès d'estructurar la nova Catalunya. Sens perjudici d'inserir en el nombre vinent la dita al·locució, que la falta de espai ens priva de fer-ho en el present, ens oferim incondicionalment al senyor Comissari en tot ço que sigui en bé de nostra aimada Catalunya i Déu vulgui donar-li encert per a desempenyar tan important càrrec de la manera que ell expressa en dit document.

Marian Basil Mestre de cases, ofereix els seus serveis al públic. Carrer de Lasauca, 28, segon.

Dimarts vinent, festa de l'Assumpció de la Mare de Déu celebren llur festa major una munió de pobles de la contrada, entre els quals hom compta el veí de Vilabertran que sempre es veu molt concorregut de figuerencs. També tindran gan importància la de les viles de Roses, cada dia millor agençada per atreure els banyistes, i Agullana i Darnius.

A València uns desanimats varen trencar el cap de la imatge de la Verge dels Desemparats que figurava al Pont de Mar sobre el Túria. La indignació de tothom, fins dels més allunyats del catolicisme, contra la barbàrie artística i sacrilègia, ha estat enorme. Cal pensar a quin grau ha d'haver arribat l'esperit de destrucció perquè siguin possibles fets d'aquesta mena.

Hem tingut una setmana de calor asfixiant. El termòmetre marcava els 40 l'ombra. Menys mal que l'onada de calor era general, fins en els pobles de més tradició fresquívola. I ja es sap que qui no es consola...

La Casa dels Saldos, d'aquesta ciutat, carrer de Lasauca, 12, ens prega que fem constar que la rebaixa màxima de 2 ptes. per metre dels gèneres posats a la venda, començarà demà diumenge, dia 13, en lloc del dia 12 com equivocadament es consignà en l'annci insertat en l'últim número.

Sembla que hem tingut alguns casos aïllats de tifus. No dubtem que les autoritats han pres les mesures convenients, sobretot amb relació a l'aigua potable.

Ha estat objecte de generals comentaris la xiulada que ha tingut al Centre de Dependents de Barcelona el seu president i conseller de la Generalitat senyor Casals. Ni el president Macià ni el conseller Gassol s'atreverien a assistir-hi. Devien sentir olor de cremat.

Dimecres quedà inaugurat oficialment el pont que s'ha construït damunt el llit del riu Muga, a la carretera que va de Pont de Molins a Les Escaules. Assistí a l'acte el Delegat de la Generalitat senyor Puig Pujades.

Rellevants personalitats d'aquesta ciutat s'han dirigit al Superior Provincial dels Pares Missioners de Sant Vicenç de Paül, de Catalunya, demanant-li que a ésser possible revoqui l'ordre de trasllat de la residència d'aquesta ciutat a la de Bellpuig (Lleida), del zelós Missioner P. Joan Coll, tan apreciat en nostra ciutat i comarca per les seves virtuts i zel apostòlic, a l'ensems que pel seu exquisit i senzill tracte, que el fan apreciar de tothom qui amb ell es relaciona. A la petició esmentada hi unim la nostra més sincera i entusiasta, desitjant verament que persona tan estimada de tothom com ho és el caríssim amic P. Coll, ens deixi per a residir a altra població.

Dimarts vinent, festa de l'Assumpció de la Mare de Déu. Amb motiu de tan senyalada festa, estarà tot el dia tancada la nostra Impremta i Llibreria, el que posem en coneixement de nostres apreciats clients. Per a encàrrecs urgents poden dirigir-se al primer pis.

Confortada amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica, ha mort en aquesta ciutat la piadosa i distingida dama D.ª Consol de Pagès vídua d'Olivella. La finada era persona de reconegudes i probades virtuts i belles qualitats, que Déu Nostre Senyor haurà premiat segurament amb la seva Santa Glòria. Prenem part ben especial en el sentiment que afligeix a tota la seva distingida i apreciada família, a la que donem les nostres més sentides condolences. A. C. S.

Religioses

CULTES

Església Parroquial.—Demà, diumenge, a les vuit, l'Associació de Filles de Maria, tindrà la seva mensual funció reglamentària; amb missa, visita a la Verge Immaculada, explicació del Sant Evangeli i comunió; la missa i comunió serà aplicada en sufragi de l'associada difunta, ex-presidenta de l'Associació Na Blanca de Pagès, q. e. p. d.; a dos quarts de nou, missa i visita a Sant Antoni de Pàdua, aplicant-se la missa a favor dels donants; a les nou, missa catequística; a les deu, ofici; a les tres de la tarda, ensenyança de catecisme als infants; i a un quart de vuit, res del sant rosari i novena a Sant Joaquim.

Dilluns, a dos quarts de nou, missa i novena a Sant Joaquim; a les set de la tarda, cant de completes i començ de la novena a l'Assumpció de la Mare de Déu. —Dimarts, festa de l'Assumpció de la Mare de Déu, es diran les misses en el seu propi altar; a les deu, solemne ofici; i a les set de la tarda, cant de completes i novena a la Mare de Déu, continuant a la mateixa hora els restants dies de la vuitava. —Dimecres, festa del gloriós Sant Joaquim, totes les misses al seu propi altar, i a dos quarts de nou, conclusió ee la novena. —Divendres, a les set, missa a l'altar del Sant Crist i res de la corona a la Mare de Déu del Peu de la Creu. —Dissabte, dia 19, a dos quarts de vuit, missa i visita a Sant Josep. —Diumenge, dia 20, a les vuit, missa i comunió reglamentària de la Lliga P. de Perseverança.

A totes les misses del diumenge, dia 20, es farà col·lecta a favor del Culte i Clerecia.

Quaranta Hores.—Església de la Divina Providència.

Nota.—Dilluns, dia 14, vigília de la festa, vulgarment dita de la Mare de Déu d'agost, és dia de dejuni amb abstinència de carn; i el dimarts, dia 15, és festa de precepte amb obligació d'oïr missa i abstenir-se de treballar.

Eclesiàstiques

Ha estat destinat a la Comunitat de Preveres de Cassà de la Selva, Mn. Josep Mercader, Rector d'Oix, retirant-se de la carrera parroquial.

De Barcelona estant

CCLXXXIX

El Paral·lel. Complirà aviat 60 anys d'existència i en fa més de cinquanta que el coneix un bon xic, puix visquí quatre dècades molt a prop de tan famós carrer o avinguda.

Dies enrera em semblà del cas entretenir-m'hi una llarga estona fixant-me detingudament en el dit carrer batejat oficialment ja de temps amb el nom de «Marqués del Duero».

El dir-ne Paral·lel (que en dos començos era també el nom oficial) li ve, segons sembla, per raons geogràfiques.

Avui el mentat carrer no està pas gens obstruït ni tan sols pels costats. Han passat a la història els fossats, els turons, els forns de rajoles i fins els desmunts que no fa gaire temps encara s'hi notaven pel cantó que dona a la França Xica.

La proximitat amb els terrenys de l'Exposició li ha valgut modernament quelcom.

Per demés és el dir que la mencionada via comença pel Passeig de Colom junt al Port (davant del moll de Barcelona i fent costat a les Drassanes) segueix pel portal de Sta. Madrona, li són tributaris el Barri Xinès, les desaparegudes Hortes de St. Beltran, la Bretxa de Sant Pau, el Poble Sec, l'Eixample de Sta. Madrona amb l'extingit i efímer Camp de les Carolines, la França Xica, l'Exposició i la Creu Coberta; acabant en la Plaça d'Espanya a l'enfront de la carretera reial que mena de Madrid a França per La Junquera.

Aquesta plètorica via tan coneguda pels estants de totes les contrades de Catalunya compta, naturalment, amb les seves llegendes i amb quelcom de literatura, on podria aplegar-s'hi modestament un article en sa defensa publicat per mi un quart de segle enrera en la revista «Los Deportes».

El Paral·lel gaudeix d'un bon adoninat, voravies, bancs de pedra, arbrat, fonts, xamfrants, aluminat elèctric, tramvies i autobusos. Va retolat amb catorze plaques. Té una estació del «Funicular de Montjuïc», quioscos de necessitats, de periòdics, de xurros i de begudes. Fins té un abeurador.

No hi manquen distribuïdors de benzina, jardinets, barraques de cirabotes, testos amb plantes, els consabuts bastonets amb la curiosa advertència: «Falta árbol (gas)» la qual ha estat fa poc objecte d'un article de caràcter jurídic aparegut en el «Diario de Barcelona», fanals, suports i caixes metàl·liques (de terminals, registre, distribució, derivació, etc.) del tramvia i companyies d'electricitat, pavellons i tauletes de cafè, de cacauets i altres lleminadures, fruites, verdura. I l'Encant de llibres vells els dies festius.

Sense tenir en compte son començ i final o sien l'entrada i sortida hi desemboquen unes 42 travessies, de les quals n'hi han dues (Comte del Asalto i Tamarit) que el travessen i una (Sant Beltran) la qual va amb escales; una de les cinc úniques escales que es troben en els carrers i places del «Casac antic» de Barcelona.

Anem ara al principal objecte que em mou a escriure aquesta crònica.

Al projectar-se tan adequada via, la qual està destinada a tenir uns dos cents números o cases, es fixà pel Municipi una amplada de 50 metres.

De primer antuvi s'edificà una casa amb quatre pisos l'any 1874 i tres més pels anys següents, fins al 1881.

Un cop enllestides aquestes cases (les quals encara resten) començà per part d'uns quants interessats, un aldarull reclamant reduir l'amplada a 40 metres.

La transacció vingué en forma de que els cinc metres que es guanyaven per cada banda fos a base de cedir-los al públic per mitjà de pòrtics o voltes.

Baix aquesta condició es construí una casa doble (els números 73 i 75) per l'any 1888, o cosa així.

Després, amb més o menys recança, se n'han construït fins a 19 d'aquesta mena i moltes altres (baixes i sense voltes) a la rasant antiga.

Hi hagué una ocasió en la que l'Alcalde tingué de fer acte de presència amb una brigada municipal per a imposar-se als transgressors del conveni.

Ara tot anava bé, quan de sobte un o dos propietaris (amb un sol que ho mogui!) enamorats com el qui més de la PESSETA, han tingut la dolenta i funesta pensada de remoure el piet i el que és pitjor: S'han sortit amb la seva!!

Amb les raons de peu de banc de que a Barcelona no hi plou gaire (sí i no), de que és l'única manera per activar la encallada edificació (no tan encallada) i altres falòrnies per l'estil, han armat una lluita aferrissada fent tota mena de gestions i fins despeses. Mala feina!

Què no plou gaire? Perquè dones posen sostre als Encants de St. Antoni, als voltants del Born i per altres indrets?

El Paral·lel conté 23 illes. Si en descomptem 2 de l'element militar, 1 de la fàbrica d'electricitat, 2 de cases del darrer del carrer de Sta. Madrona i 2 de l'Exposició, queden per 16. De les quals a hores d'ara ja en van 8 més o menys porticades.

Anava ja dones força encarrilat l'afer dels pòrtics i era preferible subvencionar-los, qualque cosa, menys suprimir-los.

No tot acaba allí amb teatres, music-halls, dancings i cinemes, sinó que hi

trobareu en conjunt uns 80 edificis entre alts i baixos (apart dels 19 amb voltes) en els quals s'hi veu ben representada l'indústria, el comerç i altres branques de l'activitat humana.

Tots els solars (excepte un de petit) estan aprofitadíssims amb un reguitzell de quadres, tallers i magatzems de tota mena, els quals donen un bon rendiment als seus propietaris. Això ha estat fins ara la causa principal de no sentir ànsies d'alçar-hi grans edificis.

També ha tardat a obrir-se pas l'edificació en la «Reforma» i en les Hortes de St. Beltran. Com tardaren en altre temps molts xamfrans de l'Eixample, avui tan buscats pels «colmadors».

A favor de la supressió de les voltes, de moment sols s'hi aixequen en el Paral·lel un parell d'edificis. Naturalment que en seguiran d'altres; puix eren uns quants que esperaven el resultat de la pugna. I després no mancaran (què han de mancar!) les «indispensables» tauletes i el tenir de baixar de les voravies.

Tampoc mancarà (és de creure) un moviment semblant per part d'alguns propietaris del Passeig de l'Indústria on s'hi poden veure 12 números amb pòrtics contra 7 sense porticar, aquests darrers amb baixos de poca importància i que no obstruïxen el pas.

I qui sap si amb aquest desgraciat precedent la Plaça Reial i altres seguiran les mateixes petxades. És molt possible.

A mi en això no se m'hi ha perdut res. Però amb tot, mentre els al·ludits propietaris encantats de la vida peten de goig i es reuneixen (fins en banquet) i visiten regraciant a tort i a dret a tot el món, jo no puc menys de sentir-ne, com a zelós ciutadà, una forta amargura...

A. LLAVERIAS.

Nota bene.—Aquesta revista escrita el mes de Gener de 1930, serà objecte (Deo juvante) d'un altre article a primers del 1934.

Secció Oficial

Acords adoptats a la Sessió de l'Ajuntament del dia 4 d'agost de 1933.

Els principals acords adoptats, són els següents:

Contribuir amb cent pessetes a la subscripció popular per al Monument i Institucions en memòria de Francesc Layret.

Aprovar els plànols, Memòria i Plecs de Condicions que constitueixen el projecte de construcció de la nova Casa Ajuntament, amb un pressupost de 432.057'64 pessetes i que es tramitin els expedients per a la contractació del préstec i de les obres.

Disposar que es faci una perforació artesiana de 45 centímetres de diàmetre al fons d'un dels pous de captació del servei d'aigua potable, per tal d'augmentar el manantí.

Per algunes obres de reparació a la façana del Teatre municipal, posant-hi la inscripció aquesta de «Teatre Municipal» per tal de que acabi la dèria d'anomenar-lo «Principals».

Designar el Conseller senyor Soler per a que, en representació de l'Ajuntament, formi part de la Junta local del Patronat de Turisme.

Ajuntament de Figueres

ANUNCI

La Corporació municipal, en sessió d'ahir, acordà aprovar el Projecte format per l'Arquitecte municipal per a la construcció de la nova Casa Ajuntament, amb els seus plànols, memòria, plec de condicions i pressupost, que importa la suma de 432.057'64 pessetes, per a l'execució de les obres del nou edifici.

Ço que s'anuncia als efectes de l'article 26 del Reglament de contractació d'obres i serveis municipals, de 2 Juliol 1924, restant el Projecte exposat al públic a la Secretaria (Negociat de Foment) per durant el termini de vint dies hàbils a comptar del següent al en què sigui inscrit aquest anunci al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, per tal de que pugui ésser examinat per totes aquelles persones que així ho desitgin i fer-se, en conseqüència, al Consistori totes les suggerències i reclamacions que s'estimin oportunes, les quals s'hauran de presentar a la Secretaria durant les hores de despatx dels dies feiners; advertint-se que, transcorregut l'esmentat termini, no podran ésser admeses.

Figueres, 5 d'Agost de 1933.—L'Alcalde accidental, RAFAEL ROBIRA —Per acord de l'Ajuntament: El Secretari, O. SANTALÓ.

Alcaldia de Figueres

En compliment i als efectes del Decret del Ministeri d'Agricultura de 15 de setembre de 1932, els posseïdors de blat, sense excepció ni excusa de cap mena, venen obligats a presentar, per duplicat, per sí o per mitjà de delegat, representant o mandatari, a l'Alcaldia del terme en el qual s'hagi collit o es tingui enmagatzemat, declaració jurada de tot el blat que poseixin, amb arreglo a l'imprès que es facilitarà a la Secretaria de l'Ajuntament (Negociat d'Abastiments.)

El que es fa públic per a general coneixement a fi d'evitar les sancions que deurien imposar-

se, cas de que algun dels interessats deixés de complir ço disposat en el dit Decret.

Figueres, 11 d'agost de 1933. — L'Alcalde, M. PUJOLÀ.

Atès que no fou possible, en el termini establert, procedir a la vacunació antiràbica dels gossos del terme municipal disposada amb caràcter obligatori per bándol del dia 2 del mes que som complimentant la campanya antiràbica organitzada pel Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya, i a fi d'evitar als propietaris dels gossos encara no vacunats els conseqüents perjudicis, es fa públic que ha estat ordenada la pròrroga de l'esmentat servei de vacunació pel *dilluns, dimecres i divendres* de la propera setmana, dies 14, 16, i 18, de les 9, a la 1, al mateix edifici Escorxadors (entrada pel carrer Eres de Vila).

S'insisteix en que la vacunació antiràbica dels gossos és obligatori i que es practica gratuïtament pel servei de Veterinària municipal amb vacuna «Umeno» facilitada per l'Institut d'Hygiene.

Els gossos s'han de presentar a la vacunació amb morrió i conduïts amb cadena o corda. Es precis manifestar el pes de la bèstia, ja que la dosi de vacuna hi ha de guardar relació.

Els que no presentin la placa de registre del gos, hauran de satisfer cinquanta cèntims per la nova que a tots els gossos vacunats és entregada.

Es prega als propietaris de gossos no vacunats encara, de no esperar el darrer dia de la pròrroga concedida per a presentar la bèstia al servei de Veterinària municipal, per tal d'evitar les molèsties que per a tothom representen les aglomeracions de públic i de feina.

Es fa present que el servei absolutament gratuït de vacunació antiràbica dels gossos serà ací definitivament acabat el vinent dia 18. Que després, a l'ésser agafats els gossos per circular sense morrió, portessin nova placa de registre, seran avisats llurs propietaris perquè puguin reclamar la seva devolució dintre el termini de 48 hores mitjançant el previ pagament de la penya que correspongui. Que els gossos que es recolleixin per córrer per la via pública sense morrió ni nova placa de registre, seran guardats 48 hores i es tornaran—previ haver-se satisfet l'oportuna penya—si el seu propietari justifica,—amb la presentació de la papereta oficial—que el gos fou vacunat; cas de que la bèstia no sigui reclamada en l'al·ludit termini o no es justifiqui la vacunació,—únicament en la forma dita,—el gos serà sacrificat. I finalment, que es farà tot el necessari per a reclamar a domicili, en la forma deguda, l'entrega, pel seu sacrifici, dels gossos no vacunats de qual existència se'n tingui coneixement.

Figueres, 11 d'agost de 1933. — L'Alcalde, M. PUJOLÀ.

ESPORTIVES

Futbol

La U. E. Figueres a Banyoles, els dies 15 i 16

Dimarts vinent, amb motiu de celebrar-se la festa major de la veïna ciutat de Banyoles, la U. E. Figueres s'hi desplaçarà a jugar dos partits amistosos contra el club de l'esmentada població.

No sabem encara l'equip que s'hi desplaçarà, però si, podem assegurar en que hi debutaran dos nous elements, un defensa i un interior esquerre, abastament coneguts per l'afició figuerenca per haver actuat mantes vegades al camp d'Esports municipal.

J. M.ª P.

Atletisme

Demà al camp dels Monjos

Gran Festival d'Atletisme

Per a demà, la secció d'atletisme de la Unió Esportiva Figueres, organitza en el camp local, un gran festival d'Atletisme.

El programa constarà de les següents proves: 80, 200, 400, 800 i 3.000 metres lliures 4 x 100 relleus, salts d'alçada, llargada i triple, llançament del pes, disc i javalot.

Les proves començaran a les 9 del matí i a les 5 de la tarda.

La participació és lliure i s'admetran inscripcions en el camp mateix abans de les proves del matí i la tarda.

Atletes figuerencs, no hi manqueu.

Malalts de l'estómac i budells ¿volem curar? preneu

GASTROCALMIA

GASTROCALMIA

alleugera sempre

GASTROCALMIA

és el vostre remei

MODERNA FARMACIA i LABORATORI

G. GARRIGA

(SUC. DE J. CUSI)

Prat de la Riba, 30-FIGUERES

TELÉFON N.º 7

CONSULTORI MÈDICO - QUIRÚRGIC JUBERT

Malalties de les criatures.
Malalties de la pell.
Cirurgia infantil. — Cirurgia dels ossos.
Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitueió, 7, prals. GIRONA

CARTES DE GUARITS

Patia de Ciàtica (Reuma) avui està guarit...

Don Joan Padró Farreres, de 54 anys, d'edat, habitant a Terrassa (Barcelona), carrer Miquel Vives, 120.

que patia d'anys de dolor ciàtic, havent-se aguditzat la seva malaltia últimament fins a tenir un atac tan fort que estigué en perill de mort prop de tres mesos, ha tingut la bondat d'enviar-nos el seu certificat, en el qual fa constar que s'ha guarit completament amb la Cura número 3 de l'Abad Hamon.

Si no us basta aquesta prova d'absoluta autenticitat, demaneu avui mateix el

BUTLLETI MENSUAL

«Lo que dicen los curados»

en el qual són reproduïdes les cartes d'agraïment que rebem cada mes de persones de totes les classes socials d'Espanya i de tot el món que també sofríen i han recuperat fàcilment la salut i l'alegria amb

LES 20 CURES VEGETALS DE L'ABAT HAMON

S'ENVIA GRATIS Utilitzeu el cupó adjunt avui mateix, enviant-lo en sobre obert, com a imprès, amb timbre de 2 cèntims.

ENFERMETATS QUE CUREN:

N.º 1 Diabetis.	" 13 Malalties de l'estómac.
" 2 Albuminúria.	" 14 Mala circulació de la sang, Varices, Hemorroides.
" 3 Reuma, Artrisme.	" 15 Tos, Grip, Bronquitis, Asma.
" 4 Anèmia.	" 16 Cor, Ronyons, Fetge, Bufeta.
" 5 Solitària.	" 17 Restrenyiment.
" 6 Nervis, Epilepsia.	" 18 Úlceres estomac.
" 7 Tos ferina.	" 19 Úlceres varicoses.
" 8 Regles doloroses.	" 20 Preventiva malalt.
" 9 Cucs.	
" 10 Diarrea i enteritis.	
" 11 Obesitat, Paralísis.	
" 12 Depurativa sang.	

Senyor Director de Laboratoris Botànics i Marins, Ronde de la Universitat, número 6, Barcelona.

Serviu-vos enviar-me GRATUÏTAMENT I SENSE COMPROMIS el butlletí mensual «Lo que dicen los curados» i el llibre «La Medicina Vegetal».

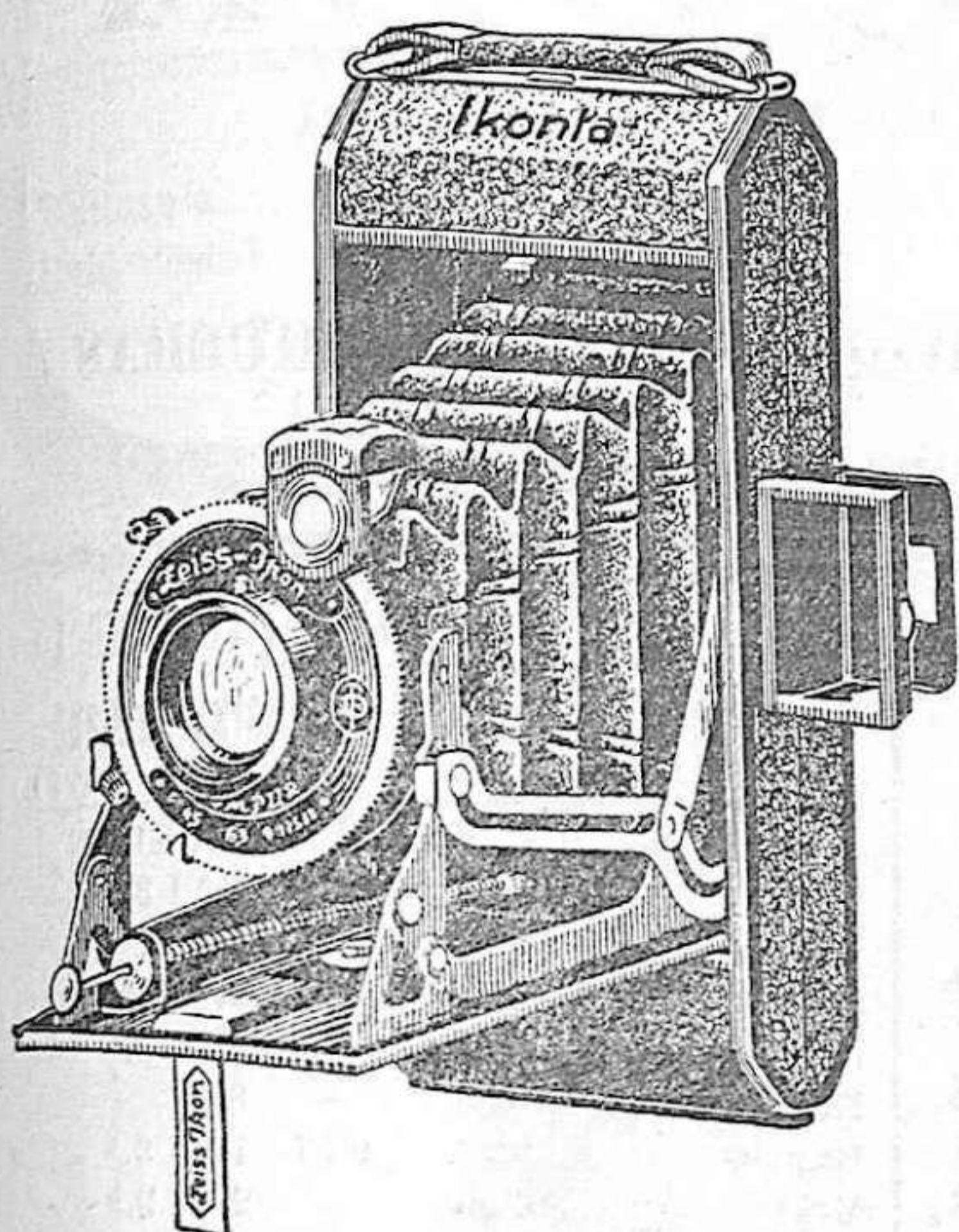
Nom

Carrer

Ciutat

Província

Solament amb un aparell **Zeiss-Ikon** obtindrà veritables reproduccions dels moments agradables viscuts durant el seu estiu i les seves excursions.

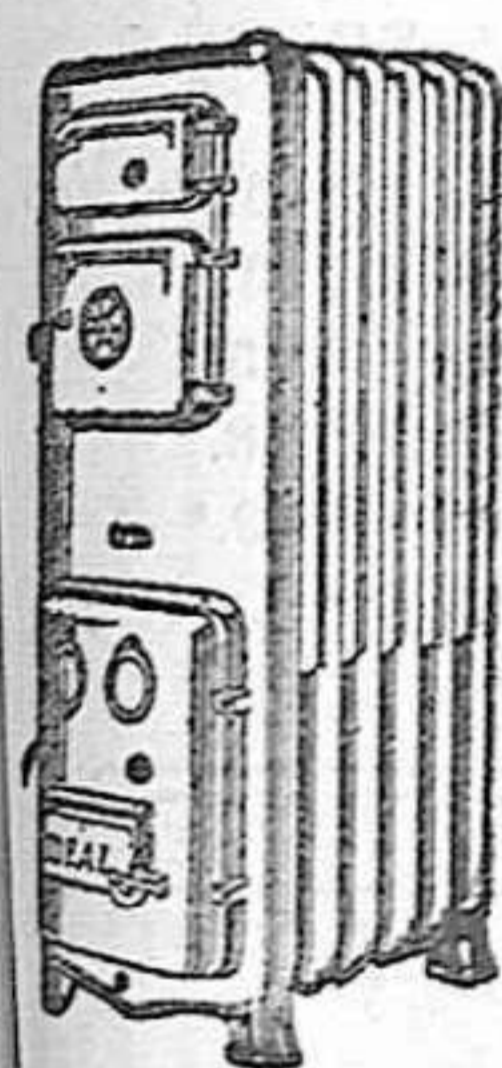
CATALEG i VENDA

El Siglo

Antoni Carreras

Telèfon, 152 X

FIGUERES

Fumisteria Espanyola

BARCELONA VALÈNCIA, 215
Telèfon, 76.634

Cuines fixes, Portàtils i Centrals
TERMOSIFONS

CALEFACCIONS

PROJECTES i PRESSUPOSTOS GRATUITS

REPRESENTANT

Josep Morell Mitjà

Monturiol, núm. 20

FIGUERES

GRAN COLCHONERIA

DE

JOSE DURAN

Perelada, 18 - FIGUERES

Lanas en rama para Colchones

Algodones en rama, orin, borras, miraguano y plumas. Confección y venta de Edredones y Colchones.

Especialidad en la forma Inglesa.

Amenso y variado surtido de Telas listadas y damasco.

Máquina Eléctrica BOLÓ para ablandar y limpiar lanas, algodones, borras, crines, &&, quedando blandas como en su primer estado. Se rehacen colchones a domicilio.

NOTA: Se lavan y desinfectan los colchones por infecciosos que sean.

Esqueles mortuòries a preus de tarifa

Impremta i Llibreria

"La Veu de l'Empordà"

Garcia Hernández, 5 - FIGUERES - Tel. 137

Impresos de totes classes

Targeteria

Llibres ratllats

Objectes d'escriptori

Estatuària religiosa

Papereria

Targes postals

Especialitat en tota mena de talonaris de factures, d'arrendament, per a la rifa, etc.

La Nova Funerària i FUSTERIA de PERE ESTEBA

Baguls de luxe i econòmics.

Promptitud en els encàrrecs.

Carrer Angel Guimerà, 25
FIGUERES

DR. DAUSÀ

Radiòleg de l'Hospital Provincial

RAIGS X. -- Radiografies, Radioteràpia profunda.

RADIUM pel tractament de tota classe de càncers.

Tractament de les malalties de pell i sífilis.

El diumenge i el dilluns no es visita.

Plaça Marquès de Camps, 15, 1.er, GIRONA

Màquines per a escriptura de varies marques

NOVES, RECONSTRUIDES D'OCASIO
VENDES AL COMPTAT i A PLAÇOS
CANVIS - LLOGUER - REPARACIONS
PREUS REDUITS

LLUIS GIRE
FIGUERES - Monturiol, n.º 7 - Telèfon, 78

AVICULTORES! PROPIETARIOS! GANADEROS!

Recordad que una caja del acreditado

REMEDIO-AVICOLA

(Premiado con Cruz y Diploma de Gran Premio en la Exposición Internacional del Tibidabo de 1912)

PREVIENE y CURA las enfermedades de las Gallinas, Ocas, Patos, etc.

Pedid prospecto explicativo y folletos gratis a la Farmacia PERXAS (antes Capell.) - FIGUERAS

Banc de Figueres

DE

Ll. Vergés Vilanova

Plaça de Pi Margall (La Palmera)

Es el vostre Banc.

Visiteu-lo i trobareu en ell el màxim d'economia i tota la formalitat i reserva en les operacions.

Per FRANCS el Banc de Figueres.

Per VALORS el Banc de Figueres.

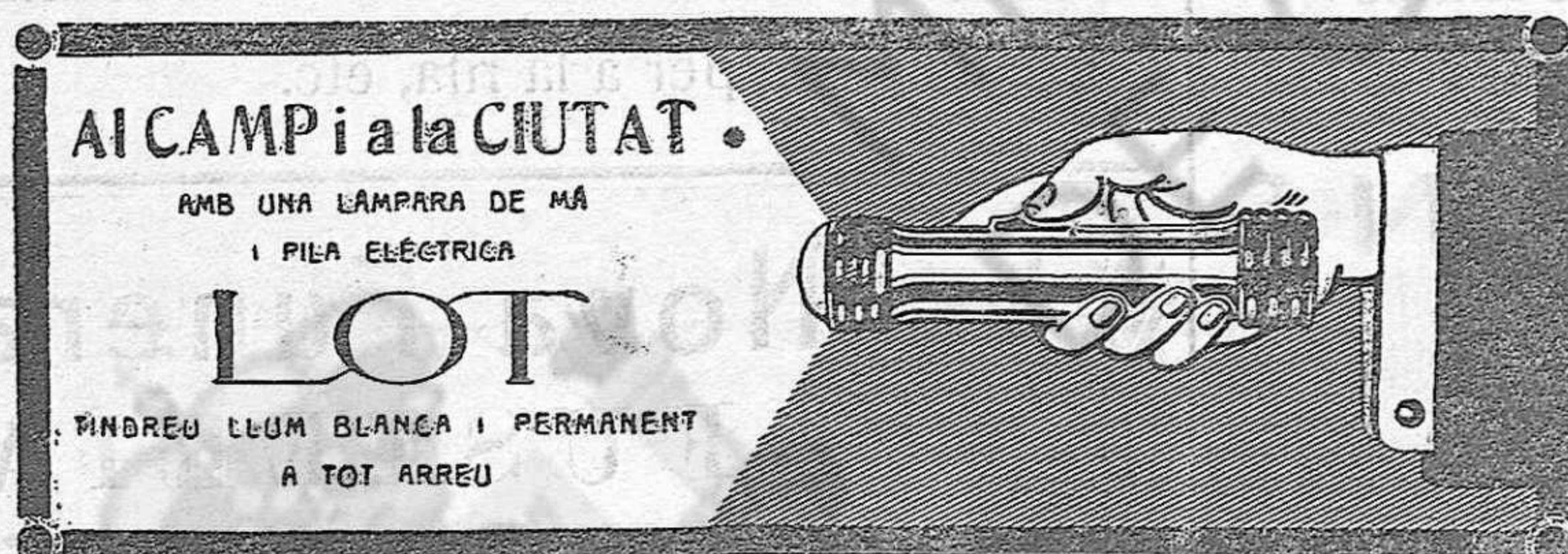
Per cupons, girs, descomptes de lletres, comptes corrents, imposicions a termini fixe, subscripció a Emprèstits, canvi i conversió de títols, etc., el BANC de FIGUERES.

Es paguen els cupons venciment corrent.

HORARI DE TREN

Ferrocarril de M. Z. A. — Xarxa Catalana

TREN	ARRIBADA	SORTIDA	COTXES
TREN QUE VAN A BARCELONA			
Exprés	5'06	5'08	1.ª i 3.ª
Correu	5'53	5'59	1.ª, 2.ª i 3.ª
Mercaderies	7'07	7'22	2.ª i 3.ª fins G.ª
Missatger	8'33	—	2.ª i 3.ª
Mercaderies	10'39	—	3.ª
Exprés	9'36	9'37	1.ª i 3.ª
Mixt	14'56	—	2.ª i 3.ª
Exprés	16'27	16'29	1.ª i 3.ª
Omnibus	17'36	17'43	2.ª i 3.ª
Missatger	20'11	20'37	3.ª
TREN QUE VAN A FRANÇA			
Mercaderies	—	6'10	3.ª
Mercaderies	7'15	7'35	2.ª i 3.ª surt G.ª
Correu	10'36	10'42	2.ª i 3.ª
Exprés	11'20	11'22	1.ª i 3.ª
Mixt	14'19	14'34	2.ª i 3.ª
Exprés	16'25	16'27	1.ª i 3.ª
Correu	19'12	19'18	1.ª, 2.ª i 3.ª
Exprés	20'34	20'36	1.ª i 3.ª

DE VENDA: F. Jaume Gelart, Caamaño, 12. - Andreu Sunyer, Girona, 25, FIGUERES

Passaports

TRAMITACIO RÁPIDA.

Lluís Gifre, Monturiol, 7. — Teléf. 78.

— A preu de fàbrica podeu adquirir *waters-lavabos, banyeres, rentamans, bidets, escaladors a gas i gasolina, dutxes i accessoris per a cambres de bany*, per haver contret la

Ferreteria Suñer

Placeta, 5 i Girona, 25, Figueres, Teléf. 116 un acord amb una de les més importants fàbriques d'articles sanitaris.

Demaneu pressupost gratis i sense compromís a la Ferreteria Suñer. Sempre imitada; mai no igualada.

— Les persones de bon gust demanen sempre

“Anís Ampurdanés”

Artur Novoa

ESCUPTOR I MARBRISTA

Especialitat en treballs de Cementiri

CRIPTES AMB LLOSA DE MARBRE, ESCULTURADA, XERNERES, TOT ACABAT, 1.000 PESSETES

Aparells de ràdio

Bones ocasions, de varies marques i a preus reduïts, procedents de canvis per els de la insuperable marca «RADIOLA», de la Ràdio Corporation of America. Lluís Gifre, Monturiol, 7, Figueres. Teléf. 78

MAGATZEM DE MOBLES

La Reguladora

compra venda de tota classe de mobles a preus ventatjosos

Carrer Alvarez de Castro, 26 FIGUERES

— EN LA FUSTERIA DE

Josep Ferrer

hi trobareu: Portes econòmiques: Sèrie A, des de 15 ptes. una; Sèrie B, des de 20 ptes. una. Aparells per a collir olives. Motors de gasolina de 12 H. P. i altres coses. Carrer del Rentador, 11 — FIGUERES

PREPARADOS MANDRI

Por el Doctor F. MANDRI MEDICO Y QUIMICO FARMACEUTICO

CEREBRINO MANDRI

Verdadero específico del dolor nervioso o reumático, desapareciendo por rebelde, que sea.

CURA EL DOLOR

de cabeza, neuralgias (Faciales, intercostales, de riñones, Clínicas) y las molestias periódicas propias de la mujer.

PREVENTIVO Y CURATIVO DE LA GRIPE NUNCA PERJUDICA

TÓNICO MANDRI

PARA CONVALESCIENTES, NEURO-ASTÉNICOS ANÉMICOS Y DEBILITADOS

Reconstituyente para los delicados del estómago. Útil en todas las épocas del año.

— Botiga de grans

acreditada i situada en punt cèntric es ven a bon preu. Raó en aquesta administració.

BANCA ARNÚS

Successora d'Evarist Arnús

Fundada en 1846

Capital 10.000.000 de Ptes. completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22 — CASA MÀTRIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Còdol, núm. 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venda al comptat de valors de contractació corrent.

Cambra cuirassada amb departaments de lloguer

AGENCIA DE FIGUERES: JOAN YMBERT, RAMBLA, 31